

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויינפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

בתי כנסיות ובתי מדרשות. ואמרו (מגילה ט, א) ואדי להם למקדש מעט (יחזקאל יא, טז), אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבל. ואמרו (פסיקתא דרב כהנא ביום השמיני) כל זמן שישראל מעצרים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות - הקב"ה עוצר שכינתו עמהם. ואמרו (דברים רכ"א ז) לא דיין שאת מקבל פני השכינה בבית הכנסת, אלא שאתה יוצא משם טעון ברכות ואמרו (קהלת רכ"א ג) ע"פ (קהלת ט, יד) עיר קטנה - זה בית הכנסת, ואנשים בה מעט - זה ציבור, ובא אליה מלך גדול - ממ"ה הקב"ה, עיי"ש. וצריך לזוהר מאד מלזולל בכבוד ביהכ"נ, ולא לטעות ח"ו שהוא מועדון ומקום מפגש חברתי, כמו שבעונות הרבה חושבים, וכמ"ש חז"ל (שבת לב, א) שעמי ארץ נענשים ומתים בעון שקורים לבית הכנסת "בית עם". ואפי' כשבכ"נ חרב יש לנהוג בו כבוד וכמ"ש (מגילה כח, א) בית הכנסת שחרב אין מספידים בתוכו, ואין מפשילים בתוכו חבלים, ואין עושין אותו קפנדריא. ויש דרגה נוספת והוא הבית המדרש, וכמ"ש (ברכות סד, א) היוצא מבית הכנסת ונכנס לבית המדרש ועוסק בתורה - זוכה ומקבל פני השכינה. ואמרו (שם ה, ב) רב אמי ורב אסי, אע"ג דהוו להו תליסר בי כנישתא בטבריא לא מצלו אלא ביני עמודי היכא דהוו גרסי. ואמרו (שמו"ר לג) אמר הקב"ה נתתי לכם את התורה, לפרוש הימנה - איני יכול. לומר לכם אל תטלוה - איני יכול, אלא בכל מקום שאתם הולכים - עשו לי בית אחד שאדור בתוכו. והנה כל אדם (אם רק יכול צריך להפריש ולקבוע גם בביתו פינה שיוכל בה לעסוק בתורה, ולפרש שיחתו לפני ה', וכנודע דבר זה מדברי רבינו הקדוש ז"ל, ואין שלא יהיה בתוכו ובלבו צריך לייחד פינה נקיה וקדושה להשראת השכינה, מקדש מעט שילך עמו תמיד ובכל מקום, בבחינת "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" ועי"ז גם יוכל לקיים (תהלים טז, ח) שיויתי ה' לנגדי תמיד (ועיין בדברי מו"ז מורם זצ"ל בריש שר"ע או"ח).

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר תרומה לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כה, ח).
כביכול השי"ת ביקש ודרש, מבקש ודורש, פינה בעולם של קדושה, שתאפשר השראת שכינתו ביננו. אמרו חז"ל (שמו"ר לה, א) בשעה שאמר הקב"ה למשה עשה לי משכן, התחיל מתמיה ואומר, כבודו של הקב"ה מלא עליונים ותחתונים, והוא אומר עשה לי משכן (כי מי יכול ומסוגל לעשות מקדש להשראת שכינתו?). ועוד היה מסתכל (משה רבינו ברוח קדשו, עד סוף כל הדורות) וראה ששלמה עומד ובונה בית המקדש שהוא גדול מן המשכן ואמר לפני הקב"ה (מ"א ה, כז) כי האומנם ישב אלקים על הארץ, הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך, אף כי הבית הזה... משכן על אחת כמה וכמה. לכן אמר משה (תהלים צא, א) יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן (הגם שהוא ית' אין סוף, מסתפק ואומר "די" שדי לו להתלונן ולצמצם שכינתו בצל מקום קטן). עוד אמרו חז"ל (מדרש נחומא כאן) נתאוה הקב"ה שכשם שיש לו דירה למעלה, כן יהא לו דירה למטה. ואמרו (נחומא ישן פ' נשא יט) אמר הקב"ה לישראל לא בשביל שאין לי היכן לדור, אני אומר לכם שתעשו לי מקדש, שעד שלא נברא העולם, הרי מקדשי בנוי למעלה.. ובשביל חיבתכם אני מניח בית המקדש העליון, וארד ואשכון בתוכם. והנה (ובחסידים ק"ב, ב) עד שלא הוקם המשכן היו הבמות מותרות ומשהוקם המשכן במדבר - נאסרו הבמות, ושרתה השכינה בו, ואח"כ ה"י המשכן בגלגל, ואחר כך בשילה (במשך שש"ט שנה!!!), ואחר כך בנוב ואח"כ בגבעון ואח"כ נבנה בית המקדש בירושלים עיר הקודש במלוא תפארתו, ואח"כ בעוונותינו הרבים נחרב, ונבנה שוב ובעון החמור שבחמורים דהיינו שנאת חינוס נחרב, ולא זכינו עדיין לתקן את מעשינו וע"כ עדיין חרב, ומכל מקום

קדוש השם
פרוש כי כל אחד מישראל אפלו פושעי ישראל כל זמן ששם ישראל נקרא עליהם, כי נקרא פושעי ישראל (במבאר בס'מנים י"ד וי"ו), אף-על-פי שנקרא ישראל הוא (סנהדרין מ"ד), ומאחר שנקרא עדין בשם ישראל, שהוא בחינת ו' פנ"ל, על כן יש בו בחינת יוסף גם כן, כי ואו אי אפשר לקרותה פלא ו' שניה. הנה שיששראל שהוא בחינת ו', מקשר בו ו' שניה, שהוא בחינת יוסף (כי ישראל יוסף כהרא אולי בידוע) (עין זוהר וישב קכב). נמצא שבכל אחד מישראל מקשר בו בחינת יוסף, שהוא בחינת שלום, בחינת קדוש השם פנ"ל. ועל כן תקף פשרו ציון להעבירו על דת, חס ושלום, להפרידו מבחינת ישראל, נתעורר בו תקף בחינת יוסף שמשקשר פיששראל, שהוא בחינת מסירת נפש על קדוש השם. דחינו שלהוכיז דר'חיימ'תא, והתנברות על יצרו למות על קדוש השם, שיהו בחינת שלום, בחינת יוסף פנ"ל].
(ליקו"מ ב)

בברכת התורה וכמו"ס
שמעון יוסף הכהן ויינפלד

תיקון הכללי
שמחנו כימות עניתנו (תהלים צ, טו).
א"צ שמחנו, ולא קאמר "נשמח". כי רק אם השי"ת משמח, אזי השמחה שמחה, ואז יש לשמחה קיום. כימות כי מות, שהצער הגדול - יש לו טעם מר כמות. אחרי שאמר כימות חזר לומר שנות, כי בודאי אינו דומה צער ימים בודדים לצער שנים רבות (ובמה שנוגע לכלל ישראל, צער מאות אלפי שנים). ועשה כן לבקש התעצמות וחוק השמחה שביקש לעומת תוקף וחוק הצער. ובדרך מליצה: יגיע יום שיראה את חבירו שמח שמחה עצומה, ויאמר לו בלשון שאלה נו שמח? ("שמח-נו"), וחבירו ישיב לו "שמח" כימות עניתנו. (מתוך הספר "שי למורא")

חיבתו ורחמנותו אתנו ולעולם אין השכינה זזה מכותל המערבי (שמו"ר ב), ואמרו (במדבר רכ"א יא) עה"פ (שה"ש ב, ט) הנה זה עומד אחר כתלנו - זה כותל המערבי של בית המקדש שאינו חרב לעולם [ואגב מכאן רואים בצורה ברורה רוח קדשם של רבותינו חז"ל, שהבטיחו ברוח קדשם שהכותל המערבי לא יחרב לעולם, והדבר התקיים ומתקיים, על אף כל השונאים המרים שהיו ושיש לעם ישראל, שחורקים עלינו שניניהם, ומשמידים בכל הזדמנות כל זכר למקדש ה'. ואגב המילה והשם דבר "כותל" - "כתלנו" מופיע אך ורק פעם אחת בכל התנ"ך בפסוק הנ"ל, ורמז יש בדבר, כותל יש רק אחד! ומקובל אצל כל כלל ישראל שהוא המקום הכי מקודש, שבו השראת השכינה לא זזה משם, וכנ"ל מחז"ל]. ומשחרב ביהמ"ק השכינה נמצאת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות וכמ"ש חז"ל (מדרש חזית ה) ע"פ (שה"ש ה, ב) אני ישנה - מביהמ"ק, ולבי ער - אלו

לע"נ הביכה בת תמו ע"ה * רפ"ש לפורטונה בת מול

מלאכת המשכן

העולם נברא מחקר תקון, וגמר תקונו הוא על-ידי האדם דיקא, להורות שגם התורה הקדושה בכלל כמו שנתנה, היא כפיכול מחסרת תקון, ועקר תקונה ושלמותה על-ידי החכמים האמתיים שבכל דור, שלקחם נתנה התורה לדרך שיהיה ולחדש בה, שנה עקר תקון ושלמות התורה שהוא רק על-ידי אמונת חכמים, כי בלא החכמים אמתיים, לא היו יודעים מהתורה שום דבר, ומשם, מחכמת האמת של החכמים שעושים ומחדשים בכל פעם כמה אמונות ומלאכות נפלאות בהתורה הקדושה, משם מקבלים בהם גם כל בעלי אמונות בגשמיות, העוסקים להשלים כל פרטי הבריאה בגשמיות, ועל-כן כל המלאכות והאמונות שבעולם כלולים בל"ט מלאכות המשכן, ומשם עקר קיומם וחייתם; כי עקר פגם חטא-העגל היה על-ידי פגם אמונת חכמים (שלא האמינו במשה כל-כך, כמו שכתוב: "כי זה משה האיש אשר וכו' לא ידענו מה היה לו", עין בפנים), ומלאכת המשכן היה התשובה והתקון לזה, ומשם נמשך התקון לכל האמונות שבעולם, שכלם נמשכין ונשפלים ממשלמות התורה הקדושה שנשלמת בכל דור על-ידי תקון אמונת חכמים. (אוצר היראה אמונה אות קסא)

כשנפטר רבי אפרים, בן רבי נפתלי, תלמיד רבנו, אמר הרב מטשערין בצער: "עתה נסתלק פועל שעבד טוב - מאין לוקחים שוב פועל טוב כזה?" ואמר, שמוכא מהאר"י ז"ל, שהצדיקים בונים את המשכן; וכשתגמר בניתו, תבוא הגאולה, ועתה כבר נגמרה מלאכת המשכן, ורק יש לתפר את התפירות האחרונות של בגדי המשכן, והוא רבי אפרים, בעבודת ה' שעבד ידע היטב לתפרם, ועתה נסתלק!! (שיח שרפי קודש)

מחצית השקל

עקר התקון שכללו ישראל יחד באהבה גדולה אחד בחברו וחברו בחברו, עד שנכללין כלם ברבוי שנוי דעותיהם באהדות הפשוטית תברך, שנה זקר מאד אצלו יתברך. וזה בחינת מה שנצטוו בתרומת המשכן לתת מחצית השקל דיקא, להורות שכל אחד מישראל אין לו שלמות אמתית כי אם על-ידי חברו. (אוצר היראה שלום ואהדות אות מב)

המשך הארות על מאמר "עתיקא טמיר וסתים" (בסימן כא)

ויקחו אליך שמן זית וך כתיב למאור להעלות נר תמיד, וך דייקא, בלי כל שמרים ופסולת, שהרי שייך להביא שמן זית עם פסולת, וכן בענין קדושת הנרות אפשר שיעצום עינו מראות ברע שזהו הבאת השמן, ואעפ"כ פסולת יהי' בו, וכדאיתא בגמ' (יומא טו): לענין היצה"ר דעבירה דהיינו של תאוות משגל כחלינהו לעיני' ושבוהו, נמצא שאע"פ שסימו את עיני היצה"ר של ניאוף, אעפ"כ נשאר, שזה בחי' מה שנמצא לפעמים באנשים הכשרים קצת שמחמת שנוגע יראת ה' בלבו הוא משפיל עינו ואינו מסתכל בנשים, ואעפ"כ הוא גונב העין כלאחר יד ומסתכל מן הצד, והוא מן הצד כלאחר יד כדאיתא בדברי רבינו כ"ז (ח"א קנה) שזה בחי' (תהלים יט) יראת ה' טהורה עומדת לעד, כי דוקא כשהיא טהורה וזכה עומדת לעד, וע"כ צריכים להרבות סייגים וגדרים להתקדש אפי' בדבר המותר כדי להרבות בשמן טהור בבחי' (קלה ט) בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר, כי הנרות הם המזככים הנשמה והמוחין המקבלים השפע אלקי בבחי' (משלי כ) נר ה' נשמת אדם בחי' (איוב לב) ונשמת שדי תבינם כי הנשמה מדורה במוח כנודע, ולצורך זה בודאי שצריך להעמיק עינו בלימוד ריבוי ההלכות הקשורות עם קדושת ז' הנרות למען ידע ברור האיסור וההיתר שצריך להתקדש וילך לצדיק אמת ותלמידיו למען ידריכוהו בדרך קדושתם, ויציית לדבריהם בין לימין בין לשמאל כי גם הנמנע מלקיים דרכיהם כשמצווין לפנות לשמאל פוגם ומקלקל הרבה לו ולאחרים, אבל כשילך לאור נר הצדיק ילך לבטח דרכו ובאורו יראה אור. (מתוך הספר "יש מאין")

מלאכת המשכן

צריכין לעסק בכל המלאכות ומשא-ומתן באמונה שלמה, עד שיהיה הכל בבחינת מלאכת המשכן. והעקר, שיקים דבורו, ויהיה ההון שלו הן והלאו לאו. ויכון בכל עשייה דבור והלוח שיעושה והולך ומדבר בשעת המשא-ומתן, שפננתו שירויים בכדי שיתן מזה צדקה לעניים הגונים באמת. והעקר, שיוזה לתן צדקה לצדיקי-אמת והגלויים אליהם, שהם כלולים מפמה נפשות ישראל, שעל-ידי-זה זוכה להתחבר ולהתקשר להקבוץ הקדוש של הרבה נפשות ישראל, שהם עקר קיום המשכן ובית-המקדש שבכל דור. ועקר ההתקשרות והחבור אליהם הוא על-ידי שפחזיק ותומך אותם בממונו וצדקתו, שעל-ידי-זה הוא נכלל בהם. וגם בהמשא-ומתן בעצמו צריך לכוון, שעל-ידי שנושא ונותן ועוסק עם חבריו, על-ידי-זה יתחבר עמהם יחד בהתחברות דקדושה, וימשיכו זה את זה להיות שכנים טובים אל הקבוץ הקדוש העוסקים בתורה ותפלה באמת, כי חוץ מזה הכל הבל, כי כל העסקים ומשא-ומתן ומלאכות, הכל בשביל לברר ניצוצות הקדושה, ועקר הברור על-ידי שזוכר בכל עת את השם יתברך בשעת המשא-ומתן, כמו שכתוב: "וזכרת את ה' אלקיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל". ועל-כן צריכין לעסק במשא-ומתן עם ישראל דיקא, כמאמר רבותינו ז"ל, וכן ראוי להשתדל בכל מה דאפשר כשהולך בדרך או עוסק במשא-ומתן בביתו, שיתחבר עם כשרים והגונים, ויהיה רגיל בכל עת לדבר עמהם בדברי-תורה ויראת שמים, ויזכירו איש את חברו מהתכלית האחרון. (אוצר היראה כנסת קהל צבאות אות ח)

ועזרנו וזכנו לברך מן הכבוד בתכלית האמת ותמשיך עלינו כבוד דקדושה למען שמך באמת, כבוד הנמשך מהצדיק האמת שיש לו כח המושך, אשר הוא מקים את המשכן תמיד, ואצלו שוכן כל הכבוד האמת דקדושה, אשר כל זקני ישראל וראשיו ושוטרי ושופטיו מקטן ועד גדול כלם מקבלים כל כבודם וגדלתם ממנו וזכנו לכבוד דקדושה כזה אשר על ידו יתגלה ויתגדל ויתקדש כבודו הגדול בעולם תמיד, ותמלוך על כל העולם כלו בכבודו מהרה, וכבודך ימלא כל הארץ.

(ליקוטי תפילות תתסד)

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע ט"ז שבט
תנצבה.
נתן וצרינה בלאואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לברכה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
קשקט ראובן בן ישראל וזיה ז"ל
כ"ז שבט התשע"ד
דוד בן שלמה ומול אלקיים ז"ל
כ"ז שבט התשע"ג
עדנה פרידמן בת חיים וטובה ע"ה
כ"ג שבט התשע"ד
פרחה פאני בת חביבה ומשה ע"ה
כ"ז שבט תשע"ד

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה